R: Te lettél, Uram, menedékünk,
nemzedékről nemzedékre.

Te a halandót ismét porrá teszed,
így szólsz: Emberek fiai térjetek vissza.
A te szemedben ezer év akár a tegnap,
úgy tűnik tova, mint egy őrállás éjszaka. / R.

Te elragadod őket, olyanok lesznek,
mint a hajnali álom.
Mint a fű, mely reggel kisarjad és fölvirul,
estére azonban elfonnyad és elszárad. / R.

Taníts meg számotvetni napjaink sorával,
hogy bölcsességre neveljük szívünket.
Térj hozzánk, Urunk, meddig késlekedsz?
Légy könyörületes szolgáidhoz, ó Uram!

R: Te lettél, Uram, menedékünk,
nemzedékről nemzedékre.
Te lettél, Uram, menedékünk,
nemzedékről nemzedékre.

///
Áraszd ránk irgalmadat, hogy mindenkor örvendjünk és ujjongjunk.
Ragyogjon fölöttünk Urunknak, Istenünknek jósága,
áldott legyen kezünk minden műve,
kísérje áldásod kezünk munkáját!